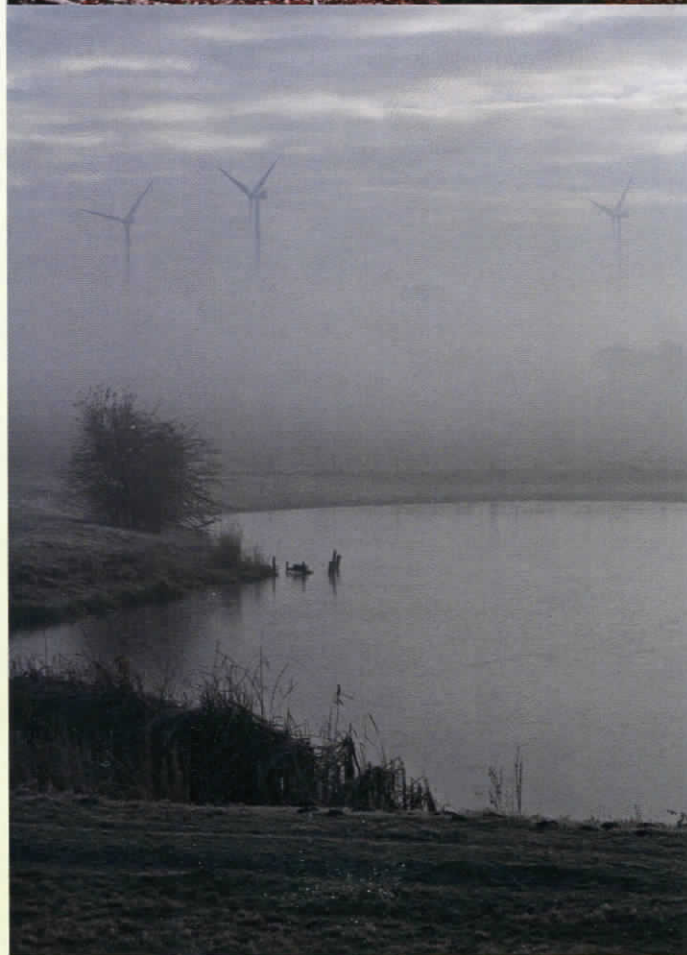

Kunstkring Krant

KUNSTKRING BRUMMEN

2017 december nr 58

'Kliederdag', daar zit muziek in!

Woensdag 8 november, Kliederdag, Uitwisselingsdag, Doe-dag! Het is altijd weer een verrassing wat er gecreëerd wordt. Het idee was om iets met het thema voor 2018 'Muziek' te doen. Verschillende personen, verschillende interpretaties en in ieder geval een hele gezellige dag! Onderstaand een weergave van wat bij de deelnemers als eerst opkwam bij het woord Muziek.

Muziek is kleur voor je oren!

Muziek - Klassiek ... Pop ik houd van allemaal - muziek komt direct binnen en kan veel herinneringen ophalen Irene

Geluid van beesten is in mijn oren muziek.

Geluid van mensen soms, Geri

Kleuren - Muziek, het kleurt je leven, Rietje

Bij muziek kan je helemaal wegdromen! Ineke

Op de golven van de muziek - Truus

Muziek gaat verder waar de taal ophoudt, Jim

Muziek geeft hetzelfde effect als schilderen, je kunt er heerlijk op wegdromen Ans

Muziek is een aanvulling en versiering van mijn leven, Jefke

Muziek kan me gelukkig maken! Cora

Auteursrechten

Kunstenaars laten zich graag inspireren door het werk van anderen. Kleurgebruik, vormtaal, materiaal- en onderwerpkeuze het zijn allemaal aspecten waar we van voorbeelden kunnen leren. Daar is niets op tegen. Alleen uitzonderlijk grote kunstenaars kunnen echt origineel en vernieuwend zijn. Heel veel kunstwerken zijn dan ook zichtbaar (of hoorbaar) te koppelen aan werk van anderen. Zo ontstaan kunststromingen en -scholen.

Er is een glijdende schaal van "Geïnspireerd door", via "Op basis van" naar "Plagiaat". Zolang je uitsluitend voor jezelf dingen maakt, heb je niets met deze schaal te maken. Je mag maken wat je wilt. Het wordt echter anders als je je werk aan anderen laat zien en zeker als je dat met commerciële bedoelingen doet. Je loopt dan risico in strijd met het auteursrecht te handelen. Of dat zo is, hangt van heel veel factoren af zoals b.v. de gelijkenis, de bekendheid (waarde) van het origineel en het commercieel belang. Aan deze onduidelijkheid verdienen sommige advocaten een goede boterham. Een aantal rechterlijke uitspraken maakt wel duidelijk dat veranderen van kleuren, formaat of medium niet voldoende is om inbreuk op rechten - en dus straf - te voorkomen.

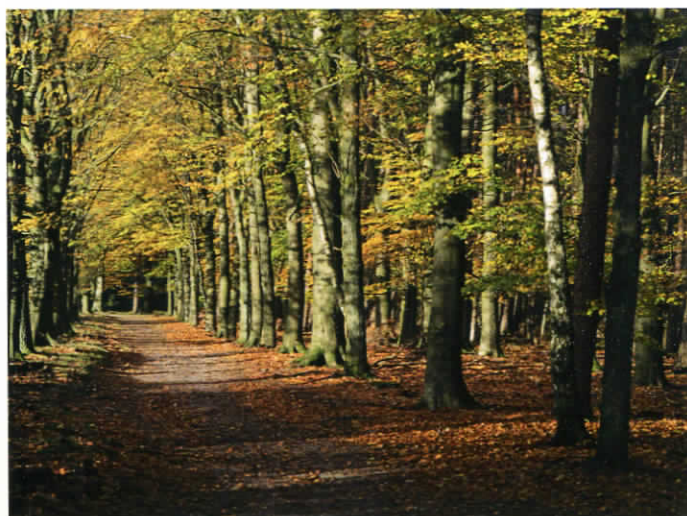
Het leek mij goed dit even onder de aandacht te brengen van iedereen die werk in het (Even) Museum exposeert. Jim van Iterson

Van de voorzitter

Sinterklaas is alweer in het land en de eerste kerstballen liggen in de winkels. Echt een tijd om een beetje terug te kijken. Wij zijn nu ruim 11 jaar geleden in Brummen komen wonen en we hebben nog geen moment spijt dat we "het Westen" hebben verlaten. Niet alleen omdat de natuur in deze omgeving zo fantastisch mooi is, maar ook omdat de artistieke omgeving zo inspirerend is. Nog voor we hier echt gevestigd waren, hadden we al contact met mensen van de Kunstkring. Geen flauwekul en geen kapsones, gewoon als je met plezier leuke/mooie dingen maakt, kun je mee doen. En zoals dat soort dingen nou eenmaal gaan, binnen de kortste keren doe je mee in een commissie of je zit in het bestuur. Een betere manier om in te burgeren in een nieuwe omgeving is er niet. Tenminste, ik zou niet weten hoe. Maar het ging verder. Door de Kunstkring ontdekten we de vele kunstmarkten en expositiemogelijkheden in de niet zo verre omgeving. Voorzichtig durfden we het aan eens echt mee te gaan doen en met ons werk naar buiten te treden. En wat is dat leuk! Als kunstenaar, al is het "maar" vrijetijdskunstenaar, wil je toch altijd graag je werk aan anderen laten zien. En natuurlijk ook horen wat die anderen ervan vinden. De laatste zes jaren hebben we bij de Kunstkring, in het (Even) Museum een ideale mogelijkheid gekregen om ons werk te laten zien. Natuurlijk is daar ook uitgebreid de mogelijkheid werk van anderen te zien. Ook kunnen we daar samen dingen doen en over het werk praten met inspirerende en aardige mensen. Al met al heeft de Kunstkring in mijn leven een belangrijke positieve rol gespeeld.

Gelukkig gaat het goed met de Kunstkring. We hebben het afgelopen jaar veel dingen gedaan. In het voorjaar de viering van het derde lustrum; bezoeken aan musea; historische stadswandelingen; onze donatie voor het goede doel; een gezamenlijke lunch en vele, vele weekenden in het (Even) Museum.

Niemand kan de toekomst voorspellen, maar de vooruitzichten voor de Kunstkring als een bron van sociale contacten en artistieke inspiratie lijken mij gunstig. De Kunstkring Brummen e.o., een vereniging die het waard om je voor in te zetten! Dus: vooruit, aarzel niet en kom het bestuur versterken. We hebben je nodig! *Jim van Iterson*

Jeugdkunstkring

De zoektocht naar extra organisatorisch enthousiasme heeft tot op heden toe nog geen concrete oplossing gebracht. De JeugdKunstkring is daarom (tijdelijk) gestopt. Gedreven door de overtuiging dat: "creativiteit de jeugd van nu de wereld van morgen verder brengt dan wij ons nu kunnen inbeelden", blijft de oproep voor enthousiastelingen van kracht.

Vind je dat creatieve of kunstzinnige lessen al 5 jaar een waardevolle aanvulling zijn op het aanbod in Brummen en omstreken? Wil je graag dat de Jeugdkunstkring Brummen creatieve lessen aan kinderen blijft aanbieden? Iedereen die wil, kan en zin heeft om te helpen om de lessen weer mogelijk te maken nodig ik hierbij van harte uit! Het maakt niet uit of je lid bent van de Kunstkring. Alle hulp is gewenst.

Ellen Loopstra info@dekrachtvanhetbeeld.nl.

Mag ik aan u voorstellen....?

Rob Kuulkers

Rob (62 jaar) typeert zich als 'creatief ontdekkingsreiziger'. Voor hem is de reis, het proces belangrijk, ideeën uitwerken in nieuwe materialen. Zo switcht hij van encaustic art (schilderen met was) naar muziek maken, van beeldhouwen naar wenskaarten maken enz.

De hoeveelheid aan disciplines doet denken aan een uitspraak van Kees van Kooten: "Een reiziger drinkt alles, een toerist enkel koffie".

Het interview vindt plaats in het huis van Rob en zijn vrouw Hinke. Het huis heeft veel weg van een bouwplaats: de vloer ligt eruit, muren zijn afgebroken, andere weer opgetrokken, met water en elektriciteit is het behelpen en er is nog geen verwarming. Jas aan dus!! Het huis in Brummen is de vervulling van een droom: vlakbij de IJssel en de bossen, beneden wonen met ruimte in de tuin voor een beeldhouwatelier en op de eerste verdieping een tweede atelier voor het fijnere werk!

Onder het genot van warme koffie in een plastic bekertje vertelt Rob over zijn creatieve loopbaan.

Creativiteit speelt in zijn jeugd geen rol. Het is geld verdienen en carrière maken. En dat doet Rob. Hij heeft een mooie loopbaan als beleidsmedewerker en werkt momenteel bij de gemeente Doetinchem.

Parrallel aan die loopbaan maakt Rob zijn creatieve ontdekkingsreis. Via een vriend komt Rob in aanraking met was, dat triggert hem: je kunt ermee spelen, het resultaat is altijd verrassend. Vervolgens raakt Rob geïnteresseerd in klei. Hij volgt een cursus keramiek en draait de ene pot na de andere. De cursus eindigt, de techniek heeft Rob onder de knie, maar het avontuur is eraf. In die periode (2001) is Rob als geluidsman actief bij een Muziekcafé. Een band heeft een bassist nodig en in een dronken bui besluit Rob dat hij die bassist wel kan zijn. De band speelt vooral blues uit de jaren 60. Als de band na 5 jaar uit elkaar valt richt hij samen met zijn vrouw en enkele vrienden een nieuwe band op en spelen ze Schotse en Ierse ballades.

De laatste jaren is Rob vooral gefascineerd door steen. Hij laat zich leiden door de steen en het hakproces. Soms breekt er een stuk af, wat weer

tot nieuwe inspiratie leidt. Rob start abstract, maar door het proces ontstaat vaak een herkenbare vorm, een mens, een beest. Enige tijd geleden is Rob gaan uitzoeken of zijn werk verkoopbaar is. Al gauw ontdekt hij dat 'klein werk' beter verkoopt dan 'groot werk'. Die afgebroken stukjes inspireren hem sieraden te maken. Dat doen oude kerstlampjes ook. Hij maakt er sieraden van, een ontwerp dat goed verkoopt. Encaustiek art komt weer om de hoek kijken bij het maken van wenskaarten, maar hiervoor gebruikt hij bijvoorbeeld ook puzzelstukjes of andere kringloopmaterialen.

Tip

Regelmatig is Rob 's morgens, in alle vroegte aan de oevers van de IJssel te zien met fototoestel. Het water, licht en de nevel zijn op dat moment van de dag adembenemend mooi. Dat wil hij vastleggen, fotograferen. Daarmee is fotografie een nieuwe passie geworden. Een tip: het gebied De Rijnstrangen vlakbij het splitsingspunt van Waal en Rijn is fantastisch. *Magda Snijders*

En de pen gaat naar....

Lies Harleman

Met veel bewondering heb ik de door Lies gemaakte schilderijen bekeken.

Tijdens haar jeugd en zolang ze zich kan herinneren heeft Lies met veel overgave en plezier getekend. Dit talent heeft ze van haar vader die stadsgezichten tekende. Op 9 jarige leeftijd deed Lies mee aan een wedstrijd. Het tekenen van een omslag voor een boek. Men geloofde echter niet dat een 9 jarig kind een dergelijke tekening kon maken.

Haar vader was dan ook geweldig trots toen van de "Famous Artist School" twee heren op bezoek kwamen naar aanleiding van een door Lies opgestuurde tekening. Zij constateerden een ruime mate aan talent. Een schriftelijke cursus was het gevolg. Helaas bleek al snel dat een schriftelijke cursus niet iets was wat haar echt boeide. De cursus belandde in de kast.

Ook als kinderverzorgster bij kinderen met een beperking hanteerde Lies veelvuldig en met veel plezier het potlood.

Verkering, trouwen en kinderen. Het tekenen werden verwaarloosd. Zo gaat dat.

In de jaren 80 maakte ze kennis met het volksschilderen. Dit ging haar zo goed af dat men haar vroeg les te geven. Eerst bij de Stichting Welzijn Brummen en later bij de Volksuniversiteit.

Het aquarelleren werd ontdekt. Enthousiast en met veel verve ging ze hiermee aan de gang.

Verdere ontplooiing volgde door het volgen van diverse cursussen op allerlei gebied. Het bleek al snel dat het talent van Lies opbloeide door samen met anderen te werken en inspiratie op te doen. Inmiddels heeft ze sinds vier jaar les bij Ans Leeftang en echt het gevoel dat ze hier heel veel leert.

Voor mij zit een zeer actieve persoonlijkheid met nog een flink aantal andere hobby's en bezigheden. Ze zingt bij vrouwenkoor Chic & Shanty, is daar ook voorzitter en is net weer gestart bij projectkoor Voq in Zutphen met "Songs for Peace". Daarnaast heel actief binnen de gemeenschap en dan nog de tuin, die er prachtig uitziet.

En uitermate belangrijk: Lies is heel actief binnen de Kunstkring. Het (Even) Museum draait op haar enthousiasme en coördinatievermogen en ze is een zeer gewaardeerd lid van de werkgroep. Graag zouden we willen dat het (Even) Museum een bindende factor wordt en is binnen de Kunstkring. Hier kan men elkaar ontmoeten en in het werk van anderen inspiratie opdoen.

We hebben nog heel lang gezellig zitten kletsen en elkaar beter leren kennen. Een ook voor mij waardevolle ontmoeting. Lies hiervoor bedankt.

Truus Peters

Excursie Zutphen

Dinsdag 24 oktober 2017. Als uitje(excursie) van de Kunstkring stond die dag een bezoek aan het nieuwe Zutphense Museum, gecombineerd met een stadswandeling, gepland. Als extra lokkertje, een lunch in een historische kelder.

En jawel! Deze keer was er zowaar een goede opkomst (daar worden organisatoren blij van).

Om 11.00 uur stonden 11 mensen voor het station in Zutphen bij elkaar, waar Jim van Itersen zich ontpopte als een geroutineerde stadsgids. Hij stak meteen van wal met een verhaal over het station en naaste omgeving over de gevolgen van de oorlog. Daarna gidste hij ons via de Overwelving naar de Broederenkerk en de Refter. Waarover Jim veel wist te vertellen. Zoals over het Poortersklokje (in een torentje op de kerk hangt een klokje dat vroeger werd gebruikt om de inwoners te waarschuwen dat de stadspoort zou sluiten.) Zo leer je nog eens wat!

In de Broederenkerk is de Bibliotheek Zutphen gehuisvest. Een unieke combinatie van een monument (1293) met een openbare functie als bibliotheek. Natuurlijk zij we even naar binnen gegaan om te kijken.

We vervolgden onze route door oude straatjes met bijzondere huizen, op weg naar het museum. Jim wist over veel oude panden iets bijzonders te vertellen en wees ons op verschillende details. Je leert zo wel beter te kijken!

We kwamen ook langs het Stadhuis. Een ontwerp van architect Rau (1999). Historische gebouwen zijn geïntegreerd in de Nieuwbouw. Ook hier zij we even naar binnen gegaan en hebben zowel het ontwerp

als de Respiro waterspiraal in de hal bewonderd. De waterspiraal geeft de dynamiek van de stad weer en regelt meteen de lucht- en vochthuishouding van het gebouw.

Eenmaal weer buiten, stonden we na een paar passen voor het nieuwe Zutphense Museum, dat gevestigd is in het Hof van Heeckeren (een stadspaleis) en gelegen tegenover de Walburgiskerk.

Via het Schelpenpoortje kom je in de museumtuin en via de orangerie in het Museum. Hier vind je onder één dak het Stedelijk Museum en het Henriëtte Polak Museum.

Het Stedelijk toont de cultuurhistorie door een grote variatie van objecten. Hierdoor komt de geschiedenis en ontwikkeling van de stad tot leven. Het beste kun je met kijken beginnen in de middeleeuwse kelder. Dat brengt je meteen terug naar lang geleden.

Het Henriëtte Polak Museum toont modern/ klassieke schilder- en beeldhouwkunst. Ook vinden er tijdelijke tentoonstellingen plaats. "Dier in Beeld" van Hetty Heyster is nu te bewonderen. Het toont een overzicht van haar werk vanaf 1972 tot heden, realistische weergaven van dieren. Ze gebruikt dierenruinen als studieterrein. Zeker de moeite waard!

In het museum ging ieder zijn eigen weg.

Om 13.00 uur stonden we allen weer voor het museum. Nu hadden we trek. Jim leidde ons naar de Driekant waar we onder in het pand, in een eeuwenoude gewelvenkelder, gingen lunchen. Dit nam nogal wat tijd in beslag. Het personeel, dat ook de bakkerswinkel moest bemannen, was niet voorbereid op 11 hongerige mensen. (je kunt daar niet reserveren.) We hadden toen de gelegenheid om gezellig met elkaar te kletsen. Wat we dus ook deden. Toen de broodjes eenmaal geserveerd waren, moest je ons eens zien smullen! Het smaakte prima.

Om 14.30 stonden we weer buiten en werd besloten om de rest van de wandeling wat in te korten anders werd het voor sommigen te laat.

Ook nu weer trokken we door mooie straatjes, hofjes en langs prachtige panden. Zoals de Burgerzaal, Het Gruythuis, de Olde Bornhof via de Schupstoel naar de Armenhage (met de muurtorens behorend bij de stadsmuur) naar en over de Berkel, Het Luthershofje (met z'n kleine identieke huisjes) en als laatste de Sint Janskerk of Nieuwstadskerk (in 1272 gebouwd in het stadsdeel de Nieuwstad). Ook over de vele plekken langs deze route, wist Jim ons iets te vertellen. Hij had zich zeer goed voorbereid. Hij heeft ons allemaal laten genieten van die

mooie oude stad Zutphen, die we zeggen te kennen. Kijk maar eens, als het lukt, op de stadsplattegrond hoe we gelopen hebben. Er valt nog veel meer te ontdekken.

We hebben Zutphen beter leren kennen en zien. Het was een prima dagje. Zelfs het weer werkte mee! Jim, nogmaals bedankt. Namens ons, de meelopers, Geri Wagenvoorde

Excursie kasteel Ruurlo

met expositie van werk van Carel Willink

Op dinsdag 12 september zijn we vanaf station Brummen met vijf leden vertrokken richting Ruurlo. Aanwezig waren Wil v.d. Hoek, Ineke Rethans, Marieke Ruijgrok, Rietje Heeling en ondergetekende.

Na een prachtige zonnige autorit door het mooie landschap van de Achterhoek kwamen we aan bij het kasteel. De ingang loopt via de Oranjerie die is ingericht als museum brasserie. Dit zag er zo uitnodigend en sfeervol uit dat we eerst gezellig een kopje koffie hebben gedronken.

Daarna via de prachtige aangelegde landschapstuin naar het kasteel gelopen.

Om bij de ingang te komen loop je eerst over een moderne glazen brug die zeker indrukwekkend genoemd mag worden.

Kasteel Ruurlo dateert uit de 14e eeuw. Is sindsdien in vele handen geweest maar in 2013 verworven door het echtpaar Melchers. Samen met een team van medewerkers en adviseurs is het gebouw tussen 2013 en 2017 in oude glorie hersteld en daarbij in aansluitende stijl ingericht.

Carel Willink (1900-1983) een neorealistische kunstenaar die vanwege de vervreemdende atmosfeer van zijn werk ook wel als magisch realist wordt bestempeld. Zelf sprak Willink liever van imaginair realisme, een vanuit de verbeelding geschilderde werkelijkheid. Er waren tijdens onze excursie 45 werken te zien die een periode tonen tussen 1918 en 1982.

Willink experimenteerde tijdens zijn kunstopleiding in Berlijn (1920) met verschillende moderne stijlen. Dit waren o.a. futurisme, Picasso en Kandinsky. De laatste stijl inspireerde hem tot het maken van volledig abstracte werken. Vanaf zijn dertigste groeide zijn reputatie als schilder van monumentale, architectonische decors en onheilspellende luchtlandschappen, al dan niet aangevuld met personen of dieren. Een opvallende uitspraak van Willink is: "Als je schildert zit je geest in de punt van je penseel."

Naast de schilderijen waren een aantal creaties van de mode ontwerperster Fong Leng te zien. Heel indrukwekkend om deze kunstwerken van leer, suède, halfsynthetische satijn, metaal en kralen in het echt te zien. Hoe zou het voelen om zo'n creatie te dragen?

Het bekende schilderij waarin Mathilde (de derde vrouw in het leven van Willink) poseert in een creatie van Fong Leng, de Luipaardmantel genaamd, was ook te zien.

De afmeting van dit schilderij is 205 x 120 cm. Het origineel van deze japon verblijft in het Amsterdam museum. Het exemplaar wat wij konden zien in Ruurlo was een reproductie. De originele japon was zilverkleurig, de japon in Ruurlo was goudkleurig.

Wij vonden deze expositie plus het prachtige interieur van kasteel Ruurlo en de tuinen zeker de moeite waard. We hebben ontzettend genoten en onszelf nog een heerlijke lunch in de braderie gegund, daarna zeer tevreden en vol inspiratie weer terug gereden naar Brummen. *Trudy Dijkstra*

Lunch (Even) Museum

De sluiting van het (Even) Museum is jaarlijks een mooi moment om even terug te kijken op het seizoen. De laatste jaren onder het genot van een hapje, een drankje en muziek. Dit jaar wilden we eens iets anders. Een lunch leek ons wel een goed idee. En zo geschiedde!

Zondag 17 september stond er een lange gedekte tafel klaar in het (Even) Museum. In de hoek was een buffetje opgebouwd met soep, hartige taarten, salades en andere hartige- en zoete lekkernijen. Al snel zat een ieder te proeven, werden verhalen en ideeën uitgewisseld, werd nader kennis gemaakt en inspiratie opgedaan. Het was ontspannen, gezellig en zeker de moeite waard om nog eens te herhalen!

Mag ik aan u voorstellen?

Irene van der Horst, atelier IYE

We zitten in de tuin van Irene (59 jr) in Dieren. Het is een verrassende tuin met vijver, pergola, blokhut en achterin nog een garage. Uiteraard vol met planten en héél véél snuisterijen. We gaan naar de blokhut

waar Irene haar atelier heeft. Ik ben benieuwd hoe een atelier van een zilversmid is ingericht.

Het atelier

Irene geeft me een rondleiding in haar sfeervolle atelier. Wel er staat een vitrinekast met zilveren sieraden, ik zie een uitgekiende werkbank met werklicht dat helder is maar niet hel, er ligt een loepbril, er is een plaats om te solderen, op de planken staan bakken met materialen, snuisteren en boeken, er is een natte hoek, een buste met een bijzondere ketting, een plek voor nog vier zilversmeden en een tafel waar het interview gehouden wordt. Ik zie ook een grote zwarte ring. Deze is van het haar van de hond gemaakt. In het kader van 'om de dag een ring maken' heeft ze deze ring gemaakt. Er komt nog een 'eyecatcher' te voorschijn: een open ring die mijn hand niet helemaal beslaat maar wel bijna.

Wat is je bagage voor dit werk

Irene ervaart dit als een wonderlijke vraag, maar is heel helder in haar antwoorden. Ze heeft een creatieve achtergrond: tekenen, creatieve handvaardigheden, een postacademisch jaar bij ArteZ, zelfs in de kinderopvang heeft ze gewerkt als ambtelijk secretaris. In dat laatste beroep mist ze de creati-

viteit en in een speurtocht naar 'een interessante cursus' komt ze uit in Zevenaar (2011) bij het zilversmeden: de enige cursus die ze in haar agenda kan inpassen. Het is een liefde op het eerste gezicht.

Verdieping

Na enige tijd begint het te knagen: "Ik hou me uitsluitend bezig met versieringen!". Bij dr. Marjan Unger vindt ze verdieping: "Sieraden zijn van alle tijden, zijn voor iedereen, zijn divers en iedereen geeft er een eigen betekenis aan.... en bij sieraden heb je te maken met een drager, een kijker en een maker en desgewenst een opdrachtgever.....". Irene wil graag dat de drager iets toevoegt aan het sieraad. Zo kan de ketting Flower Power, langer, breder en weer korter worden gemaakt door een simpele beweging. Voor de drager erg leuk. Ook oorbellen kunnen door het dragen van vorm veranderen. De kijker wordt verrast door de veranderende vormen van de oorbellen. Haar werk straalt vakmanschap uit en heeft het wow-effect.

.... Voor een ambachtelijk sieraad naar een Ygzinnig idee....

Het liefst werkt Irene vanuit een thema. Enige tijd geleden heeft Irene de vraag gekregen een sieraad

te maken waarin leven en overlijden zijn samengevat en vijf familieleden samenbrengt. Een familiefoto triggert Irene en na wat schetsen, uitvoeringen in papier, karton, koper en tot slot in zilver is Irene tot een subtiel zilveren sieraad gekomen van 1.5 cm2. Een sieraad waarin de vijf familieleden terug te vinden zijn en met elkaar verbonden blijven. Het is een sieraad met een verhaal, dat de drager gelukkig maakt.

Irene plaatst sieraden ook in een kijkdoosje. Daarvoor ontwerpt ze doosjes met schuifmechanismen waardoor oorbellen in een veranderende context te bewonderen zijn. Verrassend! Wie weet waar dat toe leidt. *Magda Sniijders*

Landart

Landart is een vorm van buitenkunst waarin subtiel veranderingen worden aangebracht in het landschap met natuurlijke materialen, met als doel de schoonheid van het landschap te versterken en de kijker te verwonderen.

Afgelopen zomer en herfst heb ik op landgoed De Molenbeek verschillende in situ projecten kunnen uitvoeren, zoals wilgentenen bollen maken en op hangen boven de spreng, 'stonehenge' bouwen van dennenschors op een zandverstuiving, het maken van dieren van boomstammen en het fabriceren van nesten van natuurlijke materialen.

Wanneer je zo de hele dag bezig bent in het bos, leer je kijken, mogelijkheden zien en je verwonderen over de veelzijdigheid van de natuur. *Marieke Ruijgrok*

Ledenbestand 2017

In 2017 hebben we de volgende leden mogen verwelkomen:

Trudy Dijkstra, Cora Hulsman, Aad van den Bosch, Irene van der Horst, Rob Kuulkers, Wouter Ton en Annelies van der Drift.

Het lidmaatschap is opgezegd door:

Floor van der Elst, Rik van Tongeren, Monique Bosch, Editha de Vos en Nanneke Dorenbos.

Annakoos Louët-Feisser en Jannie Bongers hebben we weer als sponsor welkom mogen heten en Ria Stam heeft als sponsor opgezegd.

Evaluatie (Even) Museum 2017

Dit jaar gingen we van start met het Even Museum op zondag 7 mei en mochten we op die dag 21 bezoekers verwelkomen. Sluiting vond plaats op zondag 10 september met een bezoekersaantal van 28.

In totaal zijn we 19 weekeinden open geweest. (In 2016: 21 weekeinden). Van de Kunstkringleden hebben 34 personen meegedaan aan de exposities. In 2016 waren dat 40. Er is twee keer van kunst gewisseld; oftewel er is drie keer zes weken geëxposeerd.

Het aantal bezoekers is het afgelopen jaar wel wat teruggelopen. Vorig jaar hadden waren we extra open op hemelvaartsdag, vanwege Fiets 'm de boer op' (475 bezoekers) en dit seizoen dus twee weekeinden minder open. Dat scheelt toch al gauw. Bovendien waren de Kunstkamers beide pinksterdagen niet bezet. Ook dat scheelt direct in het bezoekersaantal.

Dank!

Namens de Zonnebloem afdeling Brummen wil ik de Kunstkring Brummen heel hartelijk danken voor de € 47,15 die wij hebben mogen ontvangen als gift. Dat deze gift tot stand is gekomen door middel van een donatie potje bij het w.c. gebruik door bezoekers van het (Even) Museum maakt het helemaal bijzonder! Een commerciële toiletjuffrouw (bestaan die trouwens nog?) zou er ja-loers op worden. **Nogmaals dus hartelijk dank!** De Zonnebloem Brummen spreekt bij deze de wens uit dat het de Kunstkring Brummen goed mag gaan en dat zij voor 2018 weer een goed doel vindt voor het w.c. potje. *Rik van Tongeren*

Dientengevolge zijn er minder kunstwerken verkocht. Wat er rechtstreeks vanuit de kunstkamers is verkocht, is niet duidelijk.

En verder

Het wc-potje heeft dit jaar € 47,15 opgebracht. Dit gaat naar Rik van Tongeren (Zonnebloem, afdeling Brummen). De vaste kern van de werkgroep bestond ook dit jaar uit: Wil v.d. Hoek, Anton en Truus Peters, Jacqueline Looijen en Lies Harleman. Ook deze keer aangevuld met: Geri Wagenvoorde, Jefke van Iterson en Thijs Hanekamp. Het invullen van de suppoostlijst heeft minder moeite gekost dan vorig jaar.

De plannen voor 2018

Er vanuit gaand dat we volgend jaar weer open gaan, blijven de openingstijden zoals tot nu toe gehandhaafd. Ook in de werkgroep zijn (tot nog toe) geen veranderingen. Om meer aandacht voor het Museum tijdens de openingstijden, moet er meer op de stoep gebeuren (staande vlaggen, hangende kunstwerken, ???). Tijdig flyers ophangen bij campings in de buurt /Bibliotheek/ Kunstgemaal/ Kerkje Bronkhorst/ Facebook enz. enz. Niet-leden gebruik van Kunstkamer aanbieden (20 euro per weekend). Eén keer in de zes weken 'uitverkoop' houden in de kunstkamers. Exposanten die van 'oud werk' af willen dit met korting aanbieden.

Hebben jullie ideeën om het museumbezoek aantrekkelijker te maken? Kom er mee voor de dag!
Lies Harleman

Dhr. W.L. van Iterson
Rhiendersevoetpad 17
6971 GA BRUMMEN

8

6971GA

/02

17

sandd.
Port betaald

<8215878:737264-2ZTH014-11/1-SND

MIX
Papier van
verantwoorde herkomst
FSC® C017135

**Fijne feestdagen.
Moge het jullie allen voor
de wind gaan in 2018**

Colofon

Secretariaat: Harderwijkerweg 21, 6957 AB Laag Soeren, info@kunstkring-brummen.nl www.kunstkring-brummen.nl

Jim van Iterson	voorzitter en webmaster	viterson@box.nl
Jacqueline Looijen	(Even) Museum, PR, KKK	jacqueline.looijen@gmail.com
Analies Martin	excursies	analiesmartin@gmail.com
Ans van Breda	penningmeester	bredaatje@hotmail.com

Bankrekening: NL55RABO 01115 34 127 t.n.v. Kunstkring Brummen e.o.
lidmaatschap loopt van januari t/m decemer per kalenderjaar. Opzeggen geschiedt minimaal een maand voor het volgende kalenderjaar